

[Kurt Brauer.]

med til at se på en udvidelse af denne støtte — naturligvis med de konsekvenser, som det må få for hele det sociale spektrum.

Kjeld Olsen: Det lyder stadig væk tiltalende, at SF vil være med til at lindre social nød og være med til at udvide støtten, som den foregår over socialministeriet, men det er altså ikke det, vi diskuterer her i dag. Det, hr. Kurt Brauer er inde på, tror jeg der er almindelig enighed om.

Med fare for at blive bebrejdet, at jeg heller ikke denne gang forstår, hvad hr. Kurt Brauer egentlig siger, og derfor med spænding skal læse det senere, lad mig da sige, at dette at foreslå civilt arbejde i stedet for er, så vidt jeg kan vurdere det, noget af det mest pivuretfærdige, jeg endnu har hørt i denne debat. Mener hr. Kurt Brauer virkelig, at vi skal klare problemet ved at sige, at de, som tilfældigvis har fået en uddannelse, der er behov for og efterspørgsel efter, de, som ligger et sted, hvor de kan bruge denne uddannelse, de skal have en fordel fremfor de værnepligtige, der ikke har en sådan uddannelse, som ikke har muligheden for et arbejde og dermed en sådan indtjening? Jeg vil henstille til hr. Kurt Brauer at tænke sig om nok en gang.

Må jeg gøre en bemærkning om dette med at forstå. Jeg har forstået hr. Kurt Brauers bemærkninger således, at hr. Kurt Brauer har været i Odense og har været ude at tale med såvel befalingsmænd som menige, og kender jeg hr. Kurt Brauer ret, har han været rundt og haft mangan en hyggelig sludder med de menige. Og jeg har forstået hr. Kurt Brauers og dermed SFs holdning således, at når hr. Kurt Brauer har haft denne hyggelige sludder med disse værnepligtige og de har sagt: det er vel nok dejligt, at en folketingsmand vil komme herover og besøge os øjensynlig for at hjælpe os med de problemer, vi har, da må hr. Kurt Brauer, i det øjeblik de værnepligtige siger: „Det væsentligste problem for os, det er at få forhøjet vore penge“, sige: ja men dér kan jeg ikke hjælpe; mit parti kan ikke medvirke til én eneste øres forhøjelse. Sådan har jeg forstået det, og hvis jeg ikke bliver imødegået, vil jeg fortsat forstå det sådan, for det er jo kendsgerningen.

(Kort bemærkning).

Kurt Brauer: Jeg må jo herop igen, når nu hr. Kjeld Olesen synes, det skal være ham og mig, der fører denne debat — der synes jo ikke at være nogen særlig interesse for den fra anden side — men det kan også være vældig hyggeligt. Hr. Kjeld Olesen har altså ikke forstået noget som helst. Han angriber igen spørgsmålet om civilt arbejde og siger, jeg har villet sætte det i stedet for. Atter får hr. Kjeld Olesen brug for sit lommeterklæde for tårernes skyld. Han vil formodentlig blusse af skam, når han læser fortrykket. Jeg kan give ham et tip om, hvad jeg sagde, da jeg holdt min første tale om socialdemokratiets forslag. Jeg sagde, at vi meget vel i SF kunne tænke os, at der i den eksisterende lovgivning og i praksis er adskillige muligheder for forbedringer, og så nævnte jeg bl. a. ideen om, at vi passende kunne udvide kredsen af dem, der i dag har ret til at supplere deres indkomster ved civilt arbejde. Jeg nævnte det som en af adskillige muligheder, og det synes jeg lige skal slås fast her. Hr. Kjeld Olesen kalder denne form for urealistisk. Vi kan altså ikke få socialdemokratiets støtte til, at denne kreds af borgere skal udvides. Det var rart at få det konstateret. Her er vi altså i socialistisk folkeparti mere venligt stemte, men det må vi jo huske til en anden gang, og vi må prøve, om vi ikke under udvalgsarbejdet kan overtale hr. Kjeld Olesen til et lidt fornuftigere standpunkt.

Endvidere fortsætter hr. Kjeld Olesen med at sige, at jeg ikke er parat til at støtte nogen tanker i denne sammenhæng. Jeg kan bare gentage: vi er parat til at hjælpe mennesker, der er i social nød; vi er parat til at udvide begreberne og grænserne for, hvad vi skal kalde social nød; vi er parat til at udvide alle vore sociale loves grænser for, hvad man skal kalde social nød — altså også dem, der drejer sig om værnepligtige. Nu må hr. Kjeld Olesen have forstået det. SF vil gerne støtte værnepligtige, som er i social nød, men vi vender os imod den tanke, som socialdemokratiet står for, når man siger: dette er ikke social nød; vi vil lønne dem, vi vil aflønne dem. Jeg ved, at